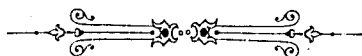

Eg skildi þá að guð ekki í skræðum fornum býr,
 eg skildi að guð er lífstraumur ævarandi nýr.
 Og viljir þú hann finna þá farðu ei kyrkju í,
 en findu hann í sjálfum þér og lífsafl því,
 sem þú og eg ert neisti af og þáttur óslístandi.

Þú finnur ekki sjálfs þíns guð í sögu nokkurs lands,
 þú segist bara trúa á fornar myndir hans.
 Hann breytist eftir þroska og viti voru og trú,
 þess veglegri sem guð þinn er, því betri og meiri ert þú.—
 Hið göfugasta í sál þinni er guð þíns lífs og dauða.

Þorsteinn Þorsteinsson.

FRAMSÓKN. *

—:O:—

„Deir fyrstu eru hinir síðustu og
 síðustu hinir fyrstu.“—Kristur

HÆRU VINIR.— Vér höfum oft fhugað stuttlega
 þá staðhæfingu að heiminum hafi skilað áfram. Og
 öll sömun játum vér þann sannleika, því það er ekki
 mál sem nokkrum blandast hugur um nú, hversu
 sem hann kann að sýna þá trú, og hversu samkvæm-
 ur sem hann kann að vera því álitni, í allri sinni breytni og
 gjörðum.

Það er líka eins og sannað huga vorum með daglegum við-
 burðum, því daglega horfum vér upp á stórkostlegar breytingar
 umskifti. Þegar vér segjum „í fyrra“ þýðir það tímabil með
 öðrum einkennum en nú. „Fyrir 10 árum,“ eða „fyrir 20 ár-
 um“, þýðir næstum algjöra breyting á öllu.

*) Sbr. orð er Hjörtur Leo víkur að Unstörum í grein nýskeð í „Sam.“ í árás á síra Fr Bergman. Eftirfylgjandi ræða var flutt í Unistar-kyrkjunni, nokkru fyrir nýár.